

Скільки може заробляти автомобільний колорист?

СЕКРЕТИ РОБОТИ

дата публікації: 2021.02.11

Вибираючи майбутню професію слід керуватися не лише поточним попитом на ринку праці, а й прогнозами на майбутнє для певних галузей та професій. Немає сенсу інвестувати в сектори, де технологічні зміни є найшвидшими, і які можуть зникнути в найближчі кілька років. Те саме стосується галузей, заснованих на дешевій робочій силі - із збільшенням витрат на робочу силу їхнє майбутнє (наприклад, у секторі безпеки) є невизначеним, і що більш важливо, вони не створюють привабливих робочих місць.

Що робить автомобільний колорист?

Колорист щодня виконується безліч завдань, починаючи від базової розробки кольорів для окремих автомобілів, оптимізації формул, до вимірювальних приладів, наприклад, спектрофотометрів. Звучить складно, але навчитися можна всьому. Базові знання про фарби можна здобути, наприклад, на курсах чи у відповідних навчальних закладах. Тут ми дізнаємось, як правильно наносити матеріали, маскувати кузов автомобіля, шліфувати, матувати та розрізняти матеріали, з яких зроблено покриття автомобіля. Колорист, у свою чергу, - це людина, яка набула навички тонування, здатна створити колір, не використовуючи рецептуру, виконує пробне нанесення для оцінки кольору, і перш за все, вміє правильно оцінювати колір і визначати різницю. Колористом може бути людина, яка має досвід роботи з кольорами і здатна використовувати знання, накопичені роками.

Приведемо результати досліджень, які показують, що за правильного розрізнення кольорів відповідають певні клітини очей, які, в свою чергу, залежать від X-хромосоми. Тому жінки,

маючи дві Х-хромосоми, оснащені більш спеціалізованими клітинами, відповідальними за сприйняття кольору. Крім того, близько 40% жіночого населення є тетрахроматичними, тобто вони мають чотири різні типи клітин кольорового зору, тоді як чоловіки мають лише три. Як це перетворюється на кольоровий зір, можна побачити на прикладі кольорів веселки. Люди з трьома типами клітин кольорового зору бачать сім кольорів веселки: червоний, оранжевий, жовтий, зелений, синій, темно-синій та фіолетовий. Тетрахроматичні люди бачать їх десять.

Оскільки ми вже знаємо, хто такий колорист, спробуємо відповісти на питання, чи легко ним стати. Найчастіше до роботи в цій професії ведуть два шляхи:

- маляр, який працює на фарбувальній дільниці, завданням якого є змішувати кольори,
- працівник, якого найняли для роботи в магазині з продажу автофарб.

Теоретично маляру почати працювати простіше, адже процес адаптації коротший, оскільки завдяки виконуваним раніше завданням він розуміється на роботі з акриловими, базовими або водними лаками, він знає, що таке затінення, як повинен виглядати правильно підібраний колір і який вплив на відтінок має тиск, кількість шарів, розчинник або використання відповідної кольорового ґрунту.

Як бачимо, занадто велика кількість змінних в процесі колірування створила потребу у спрощенні цього процесу. На допомогу прийшов спектрофотометр з автоматичним визначенням кольорів. Коли цей пристрій був розроблений, то він мав інше призначення, ніж сьогодні. У минулому він лише відображав графік довжини хвилі світла в відбитому зображенні покриття і точніше вказував пропорції колірних променів в білому промені світла, відбитому від лакофарбового покриття. Сучасні моделі спектрофотометрів, навіть якщо ми не знаємо коду кольору, дозволяють виміряти і надати готову рецептуру. Після вимірювання дані передаються на комп'ютер, де програмне забезпечення автоматично знаходить відповідну формулу та оптимізує її, щоб ще краще поєднати з виміряним кольором. Безперечно, використання цього інструменту прискорює процес ремонтного фарбування та дозволяє уникнути дорогих помилок. Однак все залежить від бази даних, з якою працює даний спектрофотометр: чим вона більш більша, тим краща ймовірність отримати доскональний кінцевий ефект.

За багато років роботи з колористами я помітив досить цікаве явище - спробувавши професію колориста, працівник затримується у ній на багато років, хоча і доволі часто змінюючи роботодавців та/або марку ЛФМ, з якими він працює. Варто також зазначити, що часто саме колорист вирішує, яку марку фарб буде використовувати дане СТО у роботі, чи продаватимуть у магазині автофарб. Також потрібно підкреслити той факт, що коли хтось опанував мистецтво підбору автомобільних фарб і вільно володіє цією темою, то робоче місце та марка фарб, з якими він працюватиме, насправді не мають значення.

Що стосується майбутнього, то спеціалісти передбачають скорочення ринку ремонту автомобілів з появою автономного транспорту (прогнозується, що завдяки цьому зменшиться кількість аварій). Чи означає це менше робочих місць для майбутніх студентів? І так, і ні. Будучи господарями своєї власної долі, ми повинні почати думати про те, щоб бути потрібними на ринку. Наші навички повинні виділятися. Мистецтво фарбування може стати основою для входження у світ колористики, де малярі в середньому отримують більшу зарплатню, аніж автомеханіки. Також важливу роль відіграє той факт, що чим ви кращі, тим охочіше вас порекомендують ваші клієнти. Тому знань ніколи не буває забагато. Ринок автомобільних фарб розвивається, системи покращуються, а колористи стають кращими. Стара база знань поступово відходить у минуле, оскільки немає необхідності суттєво втручатися в рецептуру для досягнення бажаного кольору. В даний час великою проблемою є ефективне і швидке колірування лаків на водній основі, де основною проблемою є інший відтінок кольору рідкого матеріалу, порівняно з уже пофарбованим виробом.

"Сучасна Автомайстерня" № 11 (147) 2020

Джерело: